

ning rundt omkring hele Verden over, skyldes det ganske sikkert den overordentlig effektive Samvirken mellem disse to Tjenester, den private Erhvervstjeneste, Agenttjeneste og Konsulatstjenesten ude; de supplerede hinanden, de forstod at arbejde metodisk og systematisk sammen, og det var det, der bragte de gode Resultater.

Nu foreslaas der oprettet et Oplysningskontor for Erhvervene i Udenrigsministeriet, og det er det egentlig nye i den foreslaaede Reform. Jeg tror, at denne Tanke om et Oplysningskontor for Erhvervene er en udmærket Tanke, jeg tror, at et saadant Oplysningskontor hurtigst muligt burde skabes, netop under Hensyn til de vanskelige Erhvervsforhold for Danmark. Naar jeg for min Del kan dele Mindretallets Betænkkeligheder ved den foreslaaede Ordning, skyldes det til Dels, at det ikke forekommer mig, at Erhvervene tilstrækkelig klart har udtalt sig om, hvorvidt de ønsker, at dette Kontor skal henlægges indenfor Udenrigsministeriets Rammer, eller de ønsker, at det skal være en selvstændig Institution udenfor, men i Forbindelse med Udenrigsministeriet. Og det maa selvfølgelig være en Betingelse, forinden man fastsætter dette Kontors Væsen og Omraade, at man har nøje Rede paa, hvad Erhvervene virkelig ønsker. Der er ikke Grund til at være mere Erhvervsmand end Erhvervs mændene selv. Hele denne Institution er netop baseret paa erhvervsmæssige Hensyn og ikke paa politiske, som ligger udover det erhvervsmæssige. Altsaa maa det være Erhvervene selv, som faar Hovedindflydelse paa, hvordan de vil have dette Kontor ordnet og indrettet. Den anden Betragtning, som har gjort Mindretallet betænkeligt, er sikkert den, at man har frygtet for, at naar Erhvervskontoret henlægges under Udenrigsministeriet, risikerede man, at Erhvervene, det private Erhverv, det private Initiativ blev lagt i bureaukratisk Spændetroje; og det har man ment vilde mere skade end gavne.

Det maa selvfølgelig først og fremmest blive Erhvervenes egen Sag, hvorledes de ønsker dette Kontor indrettet, baade med Hensyn til Tildeling af Arbejde og Tilrettelæggelse af Arbejdsmaaden indenfor Kontoret. Maalet maa være, at Kontoret altid arbejder paa den hurtigste og enkleste Maade. Det maa være rent forretningsmæssige Principper, som ligger til Grund for dette Kontors Virkemaade. Maalet maa være den korteste og hurtigste Vej uden overflødige Formaliteter og Omsvøb, idet Erhvervene selv maa have Initiativet. Kontoret er paa een Gang en Styrkelse af Erhvervenes Selv-

hjælp og et Udtryk for Udenrigsministeriets Ønske om at yde den mest mulige effektive Hjælp til denne Selvhjælp. Haand i Haand maa Udenrigsministeriet, Konsulterne i Ulandet og Erhvervene her, som leder og sætter Præg paa Kontoret, arbejde sammen. Ogsaa om dette Spørgsmaal forekommer det mig, at der maa kunne opnaas Enighed i Udvalget, naar vi først faar fuld Rede paa, hvad det er, Erhvervene ønsker.

Det tredje Punkt i denne Reform er ikke nogen egentlig principiel Nyhed, Ansættelsen af en Direktør i Udenrigsministeriet. En Direktør i Udenrigsministeriet har vi kendt før. Det erkendes fra alle Sider, at det vilde være hensigtsmæssigt at faa Udenrigstjenesten centraliseret og samlet under en Direktør, som altid har Overblikket over de forskellige Tjenestegrene og kan staa i direkte Rapport til Udenrigsministeren; men hvorfra denne Direktør skal tages, og hvilke hans Egenskaber, Kvalifikationer skal være, derom har der været Strid indenfor Kommissionen. Det hævdes i Kommissionens Betænkning, at Udenrigsministeren skal være beføjet til at tage til Direktør den mest egnede Mand, hvor han end findes; og det kan naturligvis enhver være med til at skrive under paa. De Krav, der i Betænkningen stilles til Direktøren, henholdsvis angaaende hans Egenskaber og hans Kundskaber, er følgende — ja, om hans personlige Egenskaber nævnes der ikke noget nærmere i Betænkningen, og det har maaske sin naturlige Grund. Thi de personlige Egenskaber, der kræves af en Gesandt, er de samme, som de altid har været. Hvad der forlanges af en Gesandt i Nutiden med Hensyn til personlige Egenskaber, er sikkert ganske det samme, som der forlangtes af en Gesandt i Oldtiden. Hvad der forlanges af en Forretningsmand med Hensyn til personlige Egenskaber, er sikkert det samme, som forlangtes af en Forretningsmand i det gamle Athen, ligesom de personlige Egenskaber, der kræves af en Hærfører, er de samme nu som paa Hannibals Tid, saa det er overflødig at omtale, hvilke personlige Egenskaber der kræves af Direktøren. Anderledes, naar der er Tale om Kundskaberne.

Om de Kundskaber, Direktøren skal være i Besiddelse af, siges der, at de navnlig er bestemte ved, at Danmarks Udenrigspolitik i Fremtiden dels vil blive præget af erhvervspolitiske Hensyn, dels af Forholdet til Folkenes Forbund, dels af de i Forbindelse med Genforeningen med Sønderjylland staaende Problemer.

Hvad det sidste angaar, er det ind-